

XII Jornada de Sociolingüística: «Les realitats de l'ús social del valencià» (Alcoi, 24 de març de 2007). – Després d'una llarga tradició de celebració de les emblemàtiques Jornades de Sociolingüística d'Alcoi (entre 1992 i 2002), que havien estat eliminades de la seua programació anual per l'Ajuntament d'Alcoi, el 2007 han estat recuperades gràcies a la iniciativa de la Coordinadora de l'Alcoià-Comtat pel Valencià, entitat que forma part de la Federació Escola Valenciana (FEV). Però seria faltar a la veritat amagar que al capdavant de l'organització hi havia Vicent Romans, que és qui dirigeix actualment l'esmentada coordinadora i qui va presidir la FEV durant molts anys. Ell va fer possible que s'aplegaren en l'organització i patrocini d'aquesta jornada entitats com el Centre Ovidi Montllor-Casal Jaume I d'Alcoi (de la xarxa de casals d'Acció Cultural del País Valencià), l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, la Delegació a Alacant de l'Institut d'Estudis Catalans i l'Escola Politècnica d'Alcoi (pertanyent a la Universitat Politècnica de València), que va acollir els participants de la jornada en la seua seu alcoiana. Però no es va tractar només d'una participació nominal ja que totes aquestes institucions hi van enviar representants que van prendre part activa en les diferents sessions de la jornada.

Durant la jornada es va inaugurar una exposició basada en els topònims (reals i recreats) i les imatges (reals) en què es basen les rondalles recopilades per Enric Valor. El comissari d'aquesta exposició, Víctor G. Labrado, en va fer una presentació a tots els assistents.

La primera intervenció de la jornada va anar a càrrec d'Anselm Bodoque, de la Universitat de València, qui va fer un recorregut crític per «La política lingüística des de 1983 fins al 2003 del govern valencià». Bodoque va afirmar, amb la perspectiva que donen els 20 anys analitzats, que la política lingüística sempre ha tingut un caràcter secundari per a tots els governs de la Generalitat Valenciana. Ara bé, si en el període de governs socialistes (1983-1995) hi va haver una atenció creixent, com mostra el fet que el màxim responsable va passar de ser un cap d'àrea a ser un director general, en l'etapa dels governs de dreta (1995-2003), aquest càrrec, com un símptoma de la minva en la dedicació que se li ha dedicat, ha tornat a ser rebaixat a cap d'àrea i assignat a un tècnic i no a un polític. La resta de la ponència va consistir a proporcionar un munt de dades empíriques que abonaven aquesta tesi. La segona ponència es va centrar en la presentació per Honorat Ros, Cap de la Secció de Foment de l'Ús del Valencià de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, de les dades més importants de l'*Enquesta sobre la situació social del valencià* (2004), la publicació de la qual ha constituït el primer volum del *Llibre blanc de l'ús del valencià*. Ros va coincidir a destacar, en la línia de l'exposició de Bodoque, la valoració negativa que es desprèn de la política lingüística actual de la Generalitat Valenciana. La tercera intervenció es va convertir en una resposta a les crítiques de les dues anteriors. Vicent Satorre, Cap de l'Àrea de Política Lingüística de la Conselleria de Cultura, Educació i Esport, no es va conformar a presentar les «Accions de l'Àrea de Política Lingüística de 1995 a 2006» sinó que es va defensar de les acusacions de realitzar una política lingüística de baixa intensitat que li van llançar Bodoque i Ros. El parlament de Satorre, però, va ser, al seu torn, contestat pel públic present a la sala, que es va posicionar a favor de les tesis dels dos primers intervinents i obertament en contra de la política lingüística que ha portat la Generalitat Valenciana en el període de govern del PP.

Els actes següents ja van fer baixar el nivell de confrontació política amb què havia començat la jornada. Van ser una taula redona amb el tema «La mobilització social pel valencià», en la qual van participar Sandra Obiol, d'Acció Cultural del País Valencià; Gerard Fullana, de la Federació d'Escoles Valencianes; Josep Cortés, de l'Àrea de Promoció i Normalització Lingüística de la Universitat Politècnica de València, i Josep Forcadell, de l'Observatori de la Llengua de la Universitat d'Alacant. Cada representant va incidir en els aspectes que més ha potenciat en la promoció social de l'ús del català al País Valencià. A continuació el delegat a Alacant del president de l'Institut d'Estudis Catalans, Brauli Montoya, va fer als assistents una presentació de la institució que representava i, especialment, del seu canal de dedicació sociolingüística, la Xarxa CRUSCAT (= coneixements, representacions i usos del català). Tot seguit va tenir lloc una conferència sobre «Quins drets lingüístics tenim els valencianoparlants?» a càrrec d'Alfons Esteve, tècnic lingüístic de la Universitat de València. L'exposició, molt detallada i ordenada, va donar a conèixer, fil per randa, tots els drets lingüístics que es desprenen de la legislació valenciana i que podrien permetre «viure (pràcticament) en català» al País Valencià. Finalment, la jornada es va cloure amb una altra taula redona, ara sobre «L'ús del valencià en els mitjans de comunicació», en la qual van prendre part Rubén Fernández Arizamendi, del periòdic valencià quinzenal *L'Avanç*; Manuel Castanyeda, de la Unió de Periodistes del País Valencià, i Juli Esteve, creador i director del canal privat de televisió *InfoTV*, que emet exclusivament per a les comarques centrals del País Valencià. Cal destacar de les tres intervencions la de Castanyeda, periodista en plantilla de la Ràdio Televisió Valenciana, que va a donar a conèixer, entre moltes altres dades interessants, el fet

que, segons un informe del sindicat Comissions Obreres, Canal 9 emet només un 40% de la seua programació en català.

Brauli MONTROYA
Universitat d'Alacant